

editorial

El trasllat del mercat de Girona, cinc anys després

Cinc anys després que el mercat de Girona es traslladés a les ribes del Ter, l'Associació de Marxants, per boca del seu president, en fa una lectura que ja no pot ser més pessimista. Sostenen que han perdut atractiu, visitants —o sigui, compradors— i fins i tot oferta. El president dels marxants, Francesc Gázquez, sosté que en cinc anys hi ha hagut prop d'un centenar de baixes. Les afirmacions, matisades pel regidor de l'Ajuntament Tomàs Sobrequés —que parla d'una seixantena de baixes però per jubilacions o trasllats de negoci—, han de dur forçosament i com a mínim a una reflexió. Si és cert que el mercat ha perdut atractiu, potser el que cal és primer

fer una anàlisi dels motius i no concloure tan ràpidament que el trasllat és la millor solució. Perquè és indubtable que amb el trasllat del mercat s'ha guanyat mobilitat i espai al centre de la ciutat. És difícil imaginar un mercat setmanal al Parc Central de Girona —un espai certament poc aprofitat com a espai lúdic— sense col·lapses de trànsit i molèsties als veïns. D'entrada, sembla lògic que l'Ajuntament s'oposi a un trasllat que a la llarga acabaria per reproduir els problemes de l'antic emplaçament en una nova zona; però aquesta institució tampoc hauria d'oblidar que els problemes dels marxants són també un problema seu. No es pot dir simplement que aquest «és un tema tancat»

sense tenir en compte que segurament l'Ajuntament ha fet massa poc en favor de l'emplaçament a les ribes del Ter. En va fer campanya en el moment del trasllat, s'hi projecta un edifici de serveis i segurament hi ha fet moltes altres actuacions que han passat desapercebudes no només per aquest diari sinó per molts ciutadans. Però la qüestió és: i, ha fet prou, pel mercat? De la mateixa manera que l'Ajuntament no pot no fer cas dels marxants —ni que només sigui perquè té l'obligació d'escoltar tothom—, els marxants tampoc poden pensar que un simple trasllat els solucionarà tots els problemes. Cinc anys és temps suficient per tornar a posar el tema damunt la taula.

el lector escriu

Les cartes tramades a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats les que no excedeixin les 20 ratlles mecanografiades. És imprescindible que a l'original hi figurin el domicili, el telèfon i el número de DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de seleccionar-les i resumir-les quan ho consideri oportú. Els textos s'han d'adreçar al carrer Santa Eugènia 42, 17005 Girona o a lectorgi@elpunt.com

Les coses d'en Pere

● Després de les cartes, articles diversos i les declaracions dels «convergens d'avui», crec que parlo en nom d'una part dels catalans catalanistes quan manifesto que l'actitud d'en Pere ha estat la pròpia d'un polític amb una elevada categoria moral, i no la d'un dramaturg com opina en Bru de Sala. Desgraciadament, CDC ha perdut el nord, ha portat a l'absurd la seva conducta paternalista fins al punt que dona suport al mateix PP en contra de la voluntat majoritària del poble, dels votants i de la militància. És lògic que catalans compromesos amb un catalanisme no-autonomista haguem pensat o fet el mateix que en Pere des de fa uns sis anys. /MONTSERRAT COSTA, portaveu del Col·lectiu Araperara. Lleida (Sègrià)

La vida de cada dia

● Canonitzar Escrivá equival a «legitimar que la vida diària pot ser santa», diu Miriam Díez (El Punt, 8/10/02). Fins ara no havia tingut carta de ciutadania, en l'Església, aquesta idea? Fa 400 anys, sant Francesc de Sales ja es distanciava dels qui pensaven que per viure la vida cristiana en plenitud calia retirar-se del món i escrivia: «Allà on ens trobem podem aspirar a la vida perfecta i hem

la punxa d'en jap | JOAN ANTONI POCH

de fer-ho.» I era contundent en dir: «És un error, i fins i tot una heretgia, voler bandejar la vida devota de la companyia dels soldats, del taller dels artesans, de la cort dels prínceps, de la llar dels casats.» Les obres completes d'aquest autor han estat publicades en 26 volums. Francesc de Sales va ser canonitzat el 1665, 43 anys després de la seva mort, i va ser declarat doctor de l'Església el 1877, un quart de segle abans del naixement d'Escrivá. /JOSEP CASELLAS, Santa Cristina (Baix Empordà)

Gràcies Aena

● La notícia que Aena limita el vol de Girona a Madrid a tres dies per setmana hauria de fer

reaccionar d'una vegada totes les institucions gironines. És sorprenent que un organisme estatal com Aena pugui limitar un vol que subvencionen institucions com la Cambra de Comerç i la Diputació. Sembla que ens hem instal·lat en una mena de fatalisme que ens fa veure resignadament els embussos a l'N-II, tot i que la intensitat mitjana diària de vehicles que hi circulen fa anys que ha superat els indicadors d'alarma que fan posar en marxa ampliacions, desdoblaments, autovies... en altres indrets; ens fa patir que tampoc ara —amb la línia del tren de gran velocitat— es pugui fer una infraestructura logística aprofitant les potencialitats del Far i Vilama-

lla. (...) Encara trobaríem més exemples per consensuar i una vegada acordada la llista dels projectes en què estiguin d'acord les dues institucions citades més amunt, les patronals, els partits polítics... que el que falta a Girona és crear un lobby, on professionals es dediquin a treballar dia a dia per aconseguir la realització d'aquests projectes consensuats com d'interès comú. Tant de bo que la indignació que creí la notícia de les limitacions al vol Girona-Madrid serveixi per mobilitzar energies perquè sigui la darrera mala notícia que ens donen a traïció. Si fos així, podríem dir gràcies Aena. /LLUÍS PARRAMONT. Girona (Gironès)

Plany de la sardana

● On són, pregunto, els qui amb aquell passió entusiasme celebràrem el primer aplec el 1950, i que fou el primer aplec de les comarques gironines? On són els qui em defensaren durant aquells anys de glòria (1960, 1970 i fins tot els 80)? Aquests 53 aplecs que han transcorregut des del meu naixement com a aplec a Caldes. No hi són! I els fills d'aquells patriotes admirables que tan encoratjats defensaven la meua resplendent existència? Tampoc no hi són! I els partits polítics que diuen que defensen la identitat, les arrels de Catalunya, la manera d'ésser i de pensar dels catalans, els costums i, el més important, les tradicions, no n'hi ha d'aquests? No s'ha dit que la sardana és la genial, la immortal, el símbol de la nostra identitat com a catalans? I ara sense més ni més em voleu tirar al pou abismal i profund de l'oblit? No era el vostre símbol? No ho sóc ara? Doncs, què ha passat? (...) No em direu que ho heu de fer com es fa amb la política: si no es cobra un sou, no hi ha política! Doncs on és el patriotisme, l'orgull d'ésser catalans, on ha anat a parar la sardana? On em voleu posar? I els meus hereus? Si no en tinc, considereu-me ben morta. /SEBASTIÀ LÓPEZ, president de l'agrupació sardanista de Caldes de Malavella (Selva)

Aclariment

● A la cursa del carrer Nou de Girona de l'edició del 2001, a la qual es feia referència en la secció Fa Anys de diumenge passat, hi van participar 1.400 persones.

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES. Carrer Santa Eugènia, 42. 17005 Girona. Tel. 972 18 64 00. Fax 972 18 64 20. Director de l'edició: XEVI XIRGO I TEIXIDOR. Caps d'Àrea: PEPA BOUIS i CARLES RIBERA. Caps de Secció: TONI ROMERO (Esports), MANEL LLADÓ (Fotografia) i JOSEP PUIGBERT (Alt Empordà). Redacció: PURI ABARCA (Política), NÚRIA ASTORCH (Ensenyament / Solidaritat), FIDEL BALÉS (Judicial), TEIA BASTONS (Economia), MÓNICA CABRILJA (Sanitat / Turisme), TINA CASADEMONT (Art), XEVI CASTILLÓN (Universitat), RAMON ESTEBAN I IMMA BOSCH (Cultura / Espectacles), TURA SOLER I SILVIA BARROSO (Policial / Successos), ROBERT CARMONA I MARC BATALLER (Alt Empordà), JORDI GAMERO I JOAN TRILLAS (Baix Empordà), DAVID BRUGUÉ, MARIA ÀNGELS PAGÉS I MONTSE BARRERA (Gironès i Pla de l'Estany), ANNA PUIG I ALBERT VILAR (Selva), JORDI CASAS I JOSEP MARIA SEBASTIÀ (Garrotxa, Ripollès, Cerdanya), JOAN PUNTÍ, NURI FORNS, JORDI DANÉS, XAVIER MASACHS, DANI CHICANO I MARC NEGRE (Esports), MONTSE MARTÍNEZ, PERE GORGOLL I MARIA PÉREZ (Apunts), MIQUEL RUIZ, EUDALD PICAS I JOAN SABATER (Fotografia). Publicitat: EVA NEGRE.

D.L. GI-535-78

Consell Editorial: NARCÍS JORDI ARAGÓ (president), ESTEVE VILANOVA (vicepresident), SILVIA ALBERTÍ, CARLES BARBA, ADRIANA CASADEMONT, JOAN CARLES CODOLÀ, PEP COLLELLEDMONT, FRANCESC FERRER, MARIA ROSA FONT, ANTONI GÜELL, SANTI MASSAGUÉ, DAVID MARCA, JOSEP MATAS, MANEL MESQUITA, JOAN NOGUÉ, JAUME PINYOL, MARIONA DE PUIG, JOAN RIBAS, SEBASTIÀ SALELLAS, CRISTOBAL SÁNCHEZ, JOAN TORRES, XAVIER CORTADELLAS (secretari).